

MAES, Wim (eigenlijk Willem Andreas Maria), verzekeringsagent en leider van de Vlaamse Militanten Orde (Antwerpen 8 augustus 1925 - Braschaat 3 oktober 1968).

Wim Maes kwam uit een gezin dat zwaar getroffen was tijdens de repressie na de Tweede Wereldoorlog. Zelf was hij lid geweest van de Dietsche Militie-Zwarte Brigade en van de Fabriekswacht en veroordeeld tot drie jaar gevangenisstraf.

Toen zijn naamgenoot Bob Maes te Brussel de Vlaamse Militanten Orde (VMO) (z. aldaar) stichtte, werd Wim Maes spoedig de onbetwiste leider van de Antwerpse afdeling die gaandeweg ook de belangrijkste werd. Hij was van het begin af actief in de naoorlogse Vlaams-nationale partij, eerst in de Vlaamse Concentratie, daarna ook in de Volksunie. Voor deze partij is hij de eerste jaren lid geweest van de arrondissementele raad en het arrondissementeel bestuur van Antwerpen en zelfs arrondissementeel secretaris. Naarmate de Volksunie aan belang won, ontstond een verwijdering tussen de partij en Wim Maes, die zich meer ging bezighouden met de organisatie van de VMO, waarvan hij talloze acties en betogingen leidde, zodat hij ook herhaaldelijk met het gerecht in conflict kwam en in hechtenis genomen werd.

Voor Wim Maes waren straatacties van zijn VMO belangrijker dan verenigingsleven of partijpolitiek in de V.B. Zijn optreden zag hij tevens als een revanche op de naoorlogse repressie. Al genoot het optreden van zijn VMO, die al eens aan zijn controle ontsnapte, verre van algemene goedkeuring, ook bij de Vlaams-nationalisten, toch werd het idealisme van Wim Maes in brede kringen erkend en bestond er meer begrip voor zijn persoon dan voor zijn organisatie.

LITERATUUR: L.D.L. (= L. de Lentdecker), *Zorro van moderne Vlaamse Beweging heeft geen vrije tijd*, in *De Standaard* (18 juli 1968); - J. Hendrickx, *Stamboek van Vlaanderen* (1971); - K. Dillen, *Wim Maes*, (z.j.); - A. de Bruyne, *Wim Maes*, in *Trouw* (1973, p. 143-155).

ERIK VANDEWALLE